

- 2) Czy wykładni art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że ustanowiona w nim zasada ma nieograniczone zastosowanie również do zawodu farmaceuty, przy czym znaczenie tego zawodu dla interesu publicznego nie uzasadnia różnic w uregulowaniach dotyczących właścicieli aptek i właścicieli punktów sprzedaży produktów parafarmaceutycznych w zakresie sprzedaży produktów wskazanych w pytaniu 1?
- 3) Czy wykładni art. 102 i 106 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż zakaz nadużywania pozycji dominującej ma bez ograniczeń zastosowanie do zawodu farmaceuty, jako że farmaceuta będący właścicielem tradycyjnej apteki sprzedając produkty farmaceutyczne na mocy umowy zawartej z krajową służbą zdrowia czerpie korzyść z nałożonego na właścicieli punktów sprzedaży produktów parafarmaceutycznych zakazu sprzedaży produktów leczniczych z kategorii C, przy czym okoliczność ta nie ma odpowiedniego uzasadnienia w niewątpliwie szczególnych cechach zawodu farmaceuty wynikających z interesu publicznego w ochronie zdrowia obywateli?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Antonella Pedone przeciwko Maria Adele Corrao

(Sprawa C-498/12)

(2013/C 26/50)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonella Pedone

Strona pozwana: Maria Adele Corrao

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30 maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 47 akapit trzeci Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków, w zakresie w jakim jest ona konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
- 2) Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30

maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności włączonej do prawa wspólnotowego zgodnie z art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 [TFUE].

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Elisabetta Gentile przeciwko Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli i in.

(Sprawa C-499/12)

(2013/C 26/51)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabetta Gentile

Strona pozwana: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30 maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 47 akapit trzeci Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków, w zakresie w jakim jest ona konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-500/12)

(2013/C 26/52)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: J. Hottiaux i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska